

Jak podnikatelé přicházejí o iluze aneb realita podnikatelů v Čechách

Již jako mladí skautíci jsme uměli vařit. Na hotelové škole jsme se předháněli v barmanských soutěžích o přízeň něžného pohlaví a cítili jsme, že gastronomie je naše cesta. Cesta kamarádů a klaunů, kteří se pro světskou zábavu doslova narodili. Zamilovali si ji, rozhodli se jí zasvětit celý život a proměnit ji v tvrdou řeholi, kterou podnikání opravdu je. V našem přístupu a nasazení pro věc jsme vždy viděli přidanou hodnotu a bylo úžasné se obklopovat lidmi, kteří se s námi naladili na podobnou notu tvrdé práce a skvělé zábavy ruku v ruce.

Za poslední rok jsme díky globálnímu stigmatu, kterým pro nás všechny koronavirus je, přišli úplně o vše, na čem jsme dvacet let pracovali. Nevidíme a nechceme vidět přidanou hodnotu v rekvalifikaci do průmyslového odvětví korporátních společností a fabrik, dle vyjádření soudruhů Bohouše Dufka a Pavla Juříčka, s dikcí neuvěřitelných argumentů typu „polovina restaurací během aktuální pandemie koronaviru zkrachuje, je to očistný proces“ či „víme, že restaurací a kulturních organizací je takové množství, že nezbyvá na to, aby lidé rubali za 80 Kč na hodinu v našich úžasných fabrikách, a tím vytvářeli přidanou hodnotu!“ V dnešní době je podle našeho názoru vyjádření funkcionářů, které platíme za jejich konání, velmi arogantním postojem a zneužitím moci. Je evidentní, že těmto prospěchářům nejde o zdraví a dobro nás všech, ale v první řadě o vlastní zájmy se zápachem bolševické demagogie a pod taktovkou zastrašování a omezování osobní svobody parazitující na současné problematice.

Bojíme se především o svobodu, vracíme se svým způsobem na začátek. V průběhu roku 2020 jsme se museli rozloučit se všemi zaměstnanci, kteří společně s námi vytvářeli hodnoty našeho baru – někteří z nich i deset let. V současnosti jim díky vládním opatřením ve stylu Kocourkova – „odvolávám, co jsem odvolal, slibuji, co jsem slíbil“ – nedokážeme poskytnout žádné jistoty, které jim dokáží poskytnout již zmíněné fabriky a korporátní společnosti, které jakýmsi záhadným způsobem dostaly v rámci restrikcí „speciálně“ odůvodněné výjimky. Pročpak? To je ve hvězdách a jistě na stole u pivka při jednom z jednání našich drahých soudruhů Prymulý a Faltýnka či psychopatického loupežníka Andreje Bureše, který vstoupil do politiky s jasným cílem mít neomezenou moc, kterou se systematicky snaží zdiskreditovat, otrávit a zašlapat všechny podnikatele a živnostníky, kteří vytvářejí vlastní hodnoty, aby z nich udělal lépe či hůře placené roboty nadnárodních korporací a jeho fabrik.

Každopádně kalhoty nestahujeme, protože stále věříme, že ona, u koryta chrochtající se lůza, která se nám nejen v těžkých chvílích vysmívá shora a káže nám příděl vody, když se sama topí ve víně, podlehne tlaku tzv. občanské neposlušnosti a zdravému rozumu nás občanů a prohraje tuhle špinavou hru na monopoly.

My za sebe tímto způsobem můžeme s hrdostí prohlásit, že se nepodvolíme a budeme bojovat za naše práva do morku kostí, protože, drazí přátelé, už nemáme co ztratit a máme jasno v tom, že to nejcennější o co přijít nechceme, je svoboda. Prosíme postavme se za ni společně, každý z nás v rámci svých možností!

S úctou vaši klauni, barmani a věční snílci, kteří nikdy nesložili pionýrský slib a netoužili po titulu svazáka.

Brzy na viděnou!

Lukáš Hemek, Petr Kubišta a v neposlední řadě náš Keník Lukáš Babický